

HỮU VI

Không phải ở các nước tư bản văn minh như: Mỹ, Châu Âu, Nhật, Hàn Quốc ... là được tự do.

Cũng không phải sống dưới chế độ Cộng Sản thiếu văn minh là không được tự do - vì sao ?

Bởi, tuyệt đại đa số đều không hiểu, hiểu nhầm, hiểu lệch lạc về ý nghĩa của tự do. Tại sao ?

Bởi, con người tồn tại ở hai phương diện: Thực thể và Tâm linh. Thực thể và Tâm Linh - không phải là "Xác" và "Linh hồn". Thực thể và Tâm linh đều là vật chất. Thực thể là vật chất; Tâm linh cũng là vật chất. Điều này, rõ ràng, khoa học của con người hiện tại là chưa với tới được. Việc chứng minh Tâm linh của con người là vật chất sẽ đề cập trong một dịp khác (*nếu muốn biết ngay, đọc "Tâm và Tâm linh" trong website Chùa NET: chuanet.vn hoặc chuanet.org*). Ở đây, cho thấy: vì hiểu con người chỉ được một nửa - nên ý nghĩa về tự do trở thành lố bịch. Ngạn ngữ phương Tây có câu: "Nửa ổ bánh mì là nửa ổ bánh mì; nửa sự thật không phải là sự thật".

Tự do là điều tối quan trọng của con người. Tự do là điều tối cần thiết của con người. Tự do là ý nghĩa cao thượng bậc nhất của con người.

Một con người được tự do là con người sống với ý nghĩa NGƯỜI - ý nghĩa đúng đắn nhất vốn có của nó. Liệu rằng có ai có được cuộc sống như thế không ? Xin trả lời ngay là: vô số.

Phật Thích Ca Mâu Ni đề xướng cứu cánh (mục đích tối thượng) là: giải thoát (Niết Bàn). Thế nào là ý nghĩa của sự giải thoát (Niết Bàn) ? Giải thoát (Niết Bàn) là giải thoát cái gì ?

Chỉ và chỉ có những kẻ bị giam cầm mới cần đến sự giải thoát. Chỉ và chỉ có những kẻ nhận ra mình đang bị giam cầm - và, khao khát tự do - mới tìm cho mình con đường giải thoát.

Khi đã được tự do, Phật Thích Ca Mâu Ni nhìn lại, nhận ra: con người đang bị giam cầm trong vòng tử sanh luân hồi. Đang trầm luân trong bể khổ hàng tỷ, tỷ, tỷ ... năm. Đau đớn thay, con người lại chỉ biết an phận trong sự giam cầm khắc nghiệt ấy.

Đó là chân lý và là chân lý đích thực.

Tuy nhiên, việc đề xướng của Phật Thích Ca Mâu Ni: con người cần phải đạt giải thoát (Niết Bàn) là cứu cánh - và phải đạt cứu cánh ấy - là đề xướng mang tính tuyệt đối. Ở đây, vấn đề đặt ra chừng mực hơn ... trước khi bước vào một hành trình - không thể xem là dễ dàng - theo đề xuất của Phật ...

Trở lại vấn đề, khoan tính đến việc thành Phật:

Không phải ở các nước tư bản văn minh như: Mỹ, Châu Âu, Nhật, Hàn Quốc ... là được tự do.

Cũng không phải sống dưới chế độ Cộng Sản thiếu văn minh là không được tự do - vì sao ?

Bởi, cho dù sống ở các nước tư bản văn minh hay ở chế độ Cộng Sản thiếu văn minh - đều không thể tự do - khi bị cái "vòng kim cô" xiết trên đầu; ngược lại, cho dù sống ở các nước tư bản văn minh hay ở chế độ Cộng Sản thiếu văn minh - nếu không bị cái "vòng kim cô" xiết trên đầu - là được tự do. Cho dù tự do ở đây chỉ là tương đối - song, sự tự do tương đối này đã là rất quý - bởi, nó không còn bị "cầm tù" do cái vòng khắc nghiệt trên đầu.

Vậy, cái "vòng kim cô" trên đầu là gì ?

Nhà Phật gọi đó là Hữu vi. Hữu vi là gì ?
Như thế nào ?

Hữu vi là Hội nhóm; Đảng; Giáo phái; Tín ngưỡng; Tôn giáo ...

Các Hội nhóm; Đảng; Giáo phái; Tín ngưỡng; Tôn giáo ... này đều phải hội đủ ba đặc điểm chung, đó là: có điều lệ (những quy ước, điều kiện ...) ; có nghi thức, nghi lễ gia nhập ; có một vị tối cao để sùng bái, tôn thờ.

Hữu vi lớn có, bé có, mạnh có, yếu có. Lại có những Hữu vi với những điều lệ cầu kỳ, phức tạp; ngược hẳn những Hữu vi với những điều lệ giản đơn, sơ lược. Lại có những Hữu vi với những nghi thức, nghi lễ gia nhập sơ lược, giản đơn; ngược hẳn những Hữu vi với những nghi thức gia nhập hết sức phức tạp, cầu kỳ.

Cho dù Hữu vi thế nào đi chăng nữa, thì, tất cả Hữu vi đều chiếm giữ Tâm linh của con người đi theo mình. Tâm linh của con người theo Hữu vi nào đó - sẽ bị lệ thuộc và bị điều khiển, sai khiến bởi Hữu vi mà mình đã theo.

Một đặc điểm chung của những "nô lệ" này là: họ được "bơm" một "chất kích thích" - khiến những "nô lệ" này luôn cảm thấy mình là to lớn, là quan trọng, và là bề trên đối với những kẻ "tầm thường" - không theo pháp Hữu vi như mình. Bên cạnh đó, một số Hội nhóm; Đảng; Giáo phái; Tín ngưỡng; Tôn

giáo ... lại còn cho cả những vật chất, danh phận ... khiến cho những "tín đồ" của mình càng cảm thấy mình có ý nghĩa hơn nên càng ra sức phục vụ ...

Than ôi,
Phật Thích Ca Mâu Ni đã nói trong bộ kinh Kim Cang:

*Tất cả pháp Hữu vi
Như mộng huyễn, bào ảnh
Như sương, như chớp lờ
Hãy quán chiếu như thế.*

(Thiền sư Thích Nhất Hạnh dịch)

Đánh đổi Tâm linh mình để nhận lấy chút bổng lộc hèn mọn;
Chịu tròng vào đầu mình cái "vòng kim cô"
(nếu là thực thể thì đó là cái còng trên tay;
cái cùm dưới chân) để nhận lấy chút danh phận hão huyền ...

Tự do - cho dù là chút tự do tương đối - đã không còn ... thì, việc đặt chân bước vào hành trình tìm tự do tuyệt đối cho mình - liệu được sao ?

Bồ Đề

18.01.2024